

Kurucusu:
Dr. Mehmet Ali UZ

Yayın Kurulu:
Dr. Mehmet Ali UZ
Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU
Hasan YAŞAR
Ahmet ÇELİK
Ali IŞIK
Av. Serdar CEYLAN

BİRİNCİ CİHAN VE İSTİKLÂL HARBİ GAZİSİ REŞİT TOLUN MÜFTÜZADE REŞİT EFENDİ (1886-1987)

Reşit dedem, 15. asırda Semerkand doğumlu Özbek Türklerinden Nakşibendi şeyhi Alâeddin Ali Semerkandî'nin torunlarından olup Konya-Ereğli Müftüsü Hacı Osman Efendi'nin (H.1258- M.1841 ila H.1328 – M.1910) en küçük çocuğudur. Alâeddin Ali Semerkandî'nin türbesi Mersin iline ait Mut ilçemizin Zeyne kasabasıdır. Ancak sonra Alâeddin Semerkandî torunları Kravga (Göksu)'dan Konya-Ereğli'ye göç etmişlerdir. Dedem ve kardeşleri Ereğli'de dünyaya gelmiştir. Dedem Reşit Tolun'un babası hakkında ise, İ. Hakkı Konyalı'nın Konya Ereğli'si Tarihi (sayfa: 659-660) adlı eserinde şu bilgiler vardır:

“Osman Efendi Sibyan mektebini bitirmiş devrinin medrese derslerine başlamıştı. Ereğli'deki medrese derslerini yeter-

siz buluyordu. Daha iyi bir medresede okumak için kız kardeşini bir komşuya emanet ederek kendisi Bor'a sonra da Kayseri'ye giderek bilgisini arttırmaya koyulmuştur. O vakit müderrislerden Abd-ür Rahman Efendi'nin ilmî şöhreti İmparatorluğu sarmıştı. Bursa'ya gitmişti. Onun bilgi nurları saçan rahlesinin etrafında toplanan. Pervanelerden biri oldu. Üç sene Abd-ür Rahman Efendi'den feyiz aldı. İcazetnamesini (diplomasını) aldıktan sonra Konya'ya gelmiş, devrinin pek fâzıl bilginlerinden Müsevvid zade Hacı Ali Efendi'den Sad-ed-din-i Tef-tazani'nin telif ettiği Meâni, Beyan, Bedi adlı kitabı okumuştur.

Osman Efendi, devrinin geçer ilimlerinden Fıkıh, Usul-i Fıkıh, Kelâm, Meâni ve Riyaziyat'da büyük yetki sahibi ol-

Reşit Celalettin İmer

Celalettin Ali İmer (Yüzbaşı)

muştur. Onun Konya'daki şöhreti şöyle idi:

Konya'da 400 dirhem ilim vardı. Onun da hepsini Kara Osman götürdü.

M. 1900 – H. 1318 yılında Konya Valisi Avlunyalı Ferid Paşa zamanında, Ereğli'ye müftü tayin edilmiştir.” Ereğli müftüsü iken aynı zamanda Nakışlı Medrese 'de müderrislik yaptığını biliyoruz.

II. Abdülhamid devridir. Osman Efendi Avrupa'nın terakki etmesinden (ilerlemesinden) haberdardır ve şöyle dediği meşhurdur: “Dünyaya tekrar gelmek mümkün olsa garb (batı) lisanlarından birini ve yine garb ilimlerinden birini tahsil etmek isterdim”. Onun fikir ve düşüncelerini anlatanlar ise: “Yahu bizim müftü efendi amma da gavurcu!” diye söylenirlermiş. Hatta: “Bir gün gelecek bu memlekette cumhuriyet ilân olunacak; padişahlık kalmayacak!” dermiş. Onun bu sözleri jurnallenip Sultan II.

Reşit ve Naime Tolun, Saib Denizoğlu, annem, teyzem, Gülbeyaz,

Abdülhamid'in Hafiyeye Teşkilatı tarafından değerlendirilmiş, sonra Yıldız Sarayına rapor edilmiş ve İstanbul'a çağırılmış. Müftü Hacı Osman Efendi de yakınlarıyla helâlleşip trenle İstanbul Haydar Paşa garına ve oradan da Yıldız Sarayı'na gelmiş. Hacı Osman Efendi tam 40 gün sorguya çekildikten sonra hiçbir şey söylemeden serbest bırakılmışlar. Sultan II. Abdülhamid'in perde arkasından sorguyu takip ettiği aile büyükleri tarafından rivayet edilmiştir. Serbest kalınca sandalla Anadolu yakasına geçerken aklına Sultan II. Abdülhamid aleyhtarlarının ayağına bir taş bağlayıp denize atıldıkları söylentisi gelmiş, sıkıntıdan karnında çatlaklar meydana gelmiş.

Ereğli'ye vardıkdan bir müddet sonra Yıldız Sarayı'ndan bir davet gelmiş. Davette mealen: "Müftü Efendi, Şeyhülislâmlığa işe başlayın ve günü geldiğinde Şeyhülislam olursunuz..." tarzında ifadeyle karşılaşmış. Çok önceden bilhassa büyük oğlu Kâzım Efendi'yi Mektebi Sultanî 'de yani Galatasaray Lisesinde okutmak istemiş fakat bu hadiseyle birlikte Kâzım Efendi'nin siyasete karışması ve meşhur Fizan'a sürülmesi ihtimalini düşünerek bu fikrinden vazgeçmiş. Bir gün rüyasında medreseden rahmetli hocalarını görmüş ve O'na: "Osman, hacca gidiyoruz, sen de gel!" demişler, O da "Hazırlık üzereyim efendim!" diye cevap vermiş. Kısa bir süre sonra kolera salgınından vefat etmiş (M. 1910). Bu rüyayı anneme Güzin halamının eşi Prof. Dr. Hamdi Ragıp

Reşit Tolun asker kıyafetiyle

Atademir babası Hamdizade Ragıp Hoca'dan naklen anlatmış. Ve yerine büyük oğlu Kâzım Efendi Ereğli Müftüsü olmuş. Hacı Osman Efendi, musiki hakkında söyle dermiş: "Musiki ruhlar âleminde geldiği için, insanoğlu çalgıları sever."

Reşit dedemin annesi, Kubatoğullar'ından, Durlazlı Ümmühan Hanım ile dedem Celâlettin İmer'in annesi Huriye Hanım, teyze-yeğendir.

Dedemin kardeşleri büyüklük sırasıyla Emine Hanım, Kâzım Efendi (babasının vefatından sonra Ereğli Müftüsü), Saib Efendi, Saliha Hanım, Reşit Efendi.

Reşit Tolun'un Çocukları

Fazla konuşmayı sevmeyen, sakın tabiatlı bir tabiatlı bir insan olan dedem aynı zamanda Türk Millî Mücadele kahramanlardan Ereğli doğumlu

Ereğli Müftüsü-Bağdat Hacı Osman Efendi

Konya Çelebilerinden Vatanperver Celâl Bey (Celâlettin Ali İmer) ile teyze torunlarıydı. Kendisine bir soru yönlendirilirse ancak o zaman cevap verirdi. Dedem, aslen Antalya Teke Yörüklerinden Emin Efendinin kızı Naime hanımla evliydi. Bu evlilikten iki kız ve iki erkek olmak üzere dört evlat dünyaya gelmiştir. Doğum tarihlerine göre sırasıyla Dr. Jur. Osman Tolun (1919-1998), Seniha Tolun (1923-2006), annem Mediha Tolun (İmer) (1926-2005), Kâzım Tolun (1928-1976).

Reşit Tolun'un üç torunu vardır, annem Mediha Tolun) İmer'den, Reşit Celâlettin ve Elmas Gülbün İmer ve dayım Dr. Jur. Osman Tolun ve Cahide Tolun'dan Mehmet Reşit Tolun.

Reşit dedem hem Birinci Dünya Savaşı Suriye-İrak Cep-

hesinde ve hem de İstiklâl Harbinde Afyon, Sakarya Cepheleğinde bulunmuş.

Birinci Dünya Harbi

28.Temmuz.1914'de başlayan Birinci Dünya Harbi'nde onun hakkında ancak annemin anlattıklarından daha fazla bir bilgiye sahip değilim, ancak Genelkurmay Başkanlığı'nın arşivlerinden tatmin edici bilgilere ulaşılabilir.

Dedem çağına geldiği için İstanbul'a Tuzla Piyade Okulunda (kuruluş 1909) er olarak girer. Okuldaki komutanlar: "Sen okuyan yazan birine benziyorsun," deyip ihtiyat zabiti (yedek subay) sınıfına ayırmışlar. Ve daha sonra kursları bitirerek Müftüzade Reşit Efendi Mülazım-ı Sani (teğmen) rütbesiyle mezun olmuş. Trenle, Bağdat demiryolu kullanarak hattına cepheye doğru yola çıkmış. Dedem Dicle nehrinden

yüzerek geçişi esnasında gücü tükenmiş ve “Yarabbi takatim kalmadı...” diyerek kendini Dicle'nin sularına bırakmış, ancak ansızın hemen ayaklarının altında bir kayayı hissetmiş. Ve çok geçmeden kayanın üzerinde oturacak kadar yer olduğunu fark etmiş. Biraz dinlenip kendisine gelmiş.

İstiklâl Harbi

“MİLLİ MÜCADELEDE EREĞLİ – 29 Temmuz 2013

8 Ekim 1919'da Konya Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti kurulur. Ereğli de Kuva-i Milliye örgütünü kurarken hiç zorlanmamışlardır. Çünkü Ereğli ortamı daha müsaittir. Kurtuluş savaşı başlayınca Fuat Bey Ulukışla istasyon menzil komutanlığına atandı. Yarbay Rüştü, Binbaşı Rıfat Bey Ereğli'de Kuvayı Milliye teşkilatını kurdular. Derneğin başkanlığına Kazım Efendi'yi getirdiler. Reşit Efendi (Reşit Tolun) I. Cihan Harbi'nden sonra yine cepheye koşar. (Facebook)”

Afyon'un Yunan işgalinden kurtuluşunda şehre ilk girenlerdendir. Bir yaşlı nine bir ibrik suyla Türk askerlerinin önüne çıkıp şöyle der: “Türk Ordusu Afyon'a girsin, askerlerin ayaklarını ellerimle yıkayacağıma ahdetmiştim.” Dedem o anları şöyle anlatıyordu: “Çizmelerimizi aylardır çıkartamadığımız için ayaklarımız, tabaka tabaka dizlerimiz kadar kirden kapkaraydı.” Afyonlu nine ayaklarındaki kalıplaşmış kirleri hem bir taş hem de tırnaklarıyla yardımıyla ancak kazıyarak çıkartabilmiş.

Osman dayım

Dedem Sakarya Muharebelerinde hatırasını şöyle anlatır: “Bazı askerlerin davranışlarından kuşkulandım. Ali İhsan (Sabis) Paşa'ya bildirdim. Meğer Ethem'in adamlarıymışlar ve cephede bozgunculuk çıkartmak niyetindeymişler. Savaş şartlarında kurşuna dizilmişler.

Hatırımında yanlış kalmadıysa Dumlupınar Muharebelerinden söz açıldığında dedem şöyle bahseder: “Birkaç adım ötede ve ayakta bir yüzbaşı duruyordu, birdenbire Yunan tarafından top ateşi başladı ve top mermisi o yüzbaşıyı aldı götürdü ve arkalarda bir yerlerde patladı.” Zaman zaman düşman ordusuyla çatışma tavsar ve yeniden şiddetlenirmiş. Dinlenme esnasında kaputuna sarınmış yatariken dedemin emiri birden: “Yaralandınız efendi”

Kazım dayım

dim!” diye seslenmiş; dedem yaralandığının farkına varmamış. Sıhhiye erleri koşup gelmişler, sedye hemen sahra hastanesine götürmek üzere dedemi alıp götürmek üzere yola çıkmışlar ve sağ kolundan ve göğsünden şarapnelle yaralandığından kan kusuyormuş. Daha sonra dedemi trenle Kayseri’deki asker hastanesine göndermişler. Kayseri’deki operatör, dedemin kanamasını durdurmuş bacağından ya da kalçasından sağ koluna bir damar nakletmeye karar vermiş. Fakat, doktor ağır bir gribe yakalanınca, dedemin ameliyatı kalmış. Uzun bir süre hastanede kalan dedeme doktoru: “Benim hastalığım senin sağ koluna mal oldu” demiş.

Ereğli’de bu zaman zarfında hiç haber gitmediğinden dedem için: “Her halde şehit oldu!” demişler. Bütün ümitlerini kestikleri sırada dedem sakat bir kolla, vücudunda şarap-

Reşit dedem, Naime nenem, Hatice teyze

nel parçaları ve kurşunlar olduğu halde gelmiş. Dedemin yaralandığı muharebelerde kanlı ceketini nenem daha sonra yıkatmış. Annem ise dedemin ceketini, “Niye kanıyla beraber muhafaza etmedin anne?” diyerek neneme sitemde bulunduğunu söylerdi.

Yolda giderken sağ kolunu sallamasının denge unsuru olduğu o zaman anlamış. Yürürken sık sık düştüğünden, doktor tavsiyesiyle genç yaşında bastona da alışmış. Savaşta yaralanmadan önce ve sağ eliyle yazdığı halde artık bundan böyle sol elle yazmayı da öğrenmiş.

Reşit dedemle Naime nenem, Cumhuriyet, 30 Ağustos gibi millî bayramlarda Ereğli’de askerler resm-i geçit esnasında mütareke ve işgal günlerini hatırlayıp gözleri dolar, duygularını ağlarlarmış. Ama annem (1926), ilk okula öğrencisi iken, savaşın sıkıntılarını yaşamamış olduğundan, anne ve babasının gözyaşı dökmelerini garipsediğini söyler, üzülürdü. Halk arasında dedemin lâkabı Çolak Raşit (doğrusu Reşit) Hoca idi ve çok hürmet görürdü, yüzüne karşı Hoca Emmi diye hitap ederlerdi.

Dedeme halk arasında “Çolak Raşit” denilmesine çok içerlerdim. Annem dedemden bahsederken her zaman “Müftüzâde Reşit Efendi” diye söylerdi. Reşit dedem kalp hastası olmamasına rağmen, muharebede vücudunun göğüs bölgesine şarapnel parçalarından birisi, dedemin kalbine çok yakın bir yerde bulunduğundan, hastanede operatörler şarapnel

Reşit Tolun askerlik belgesi

Reşit dedem ve Naime nenem

parçasını çıkartmaya cesaret edememişler. Bu yüzden kalp kifayetsizliği çektiği için her gün ilaç kullanırdı. Ömrünün sonuna kadar, uykusundan uyandırıldığında savaş yıllarından kalma alışkanlıkla ani doğrulurdu. Nenem de “Aman kızım siz babanızın harpten yeni geldiğinde görseydiniz korkardınız. Reşit Efendi diye seslendiğinde hemen yataktan fırlayıp hazır ol vaziyetine geçerdi” dediğini anlatırdı. Ereğli’de, annem 1968 veya 1969 yılında beni çağırıp dedemin harpte giydiği ceketini giydirdiğini hiç unutamam.

Nenemin vefatı Haziran (1960)

O yıl nenemin akciğer hastalığı iyice ilerlemişti. Biz de doktor olan babamın MKE Kırıkka- le görevi dolayısıyla izin almış

Ereğli’ye gelmiştik. Gülbahçe semtindeki iki katlı bağ evinde üst katta kalıyorduk. Nenemin durumu iyice ağırlaşmıştı. O sabah Naime nenemin yattığı odanın kapısının sık sık açılıp kapanıyordu, biz de kız kardeşimle beraber yataklarımızdan kalkmış tahta merdivenin üst basamaklarında durmuş, meraklı gözlerle aşağıda olan biteni anlamaya çalışıyorduk. Annem bizi merdivenlerde görünce:

-Hadi bakalım çocuklar yataklarınıza gidin! dedi.

Ama biz yine basamaklara döndük. Az sonra teyzem anneme:

-Annem gitti! dedi...

Sonraki yıllar

Dedem ölümüne kadar her yıl, özellikle 1982 senesine kadar çiftçilik (sebze ve meyve yetiştiriciliği, buğday, şeker pancarı üreticiliği) ile uğraşırdı. Biz

Reşit dedem, Hilmi dayının evinde

yaz tatillerini Ereğli’de geçirirdik. Dedem Gülbahçe semtindeki bağ evinde, her sabah namaza kalkar, biraz Kur’an okur, sonra da evin müstemilatında kütüphanesine giderdi. Annem dedemin Farsça şiirler yazdığını söylerdi. Orada, İlahiyat Fakültesi ve Yüksek İslam Enstitüsü öğrencilerine gönüllü Arapça gramer dersi verirdi.

En küçük oğlu Kâzım dayımın 1976 yılında, vefatından sonra çok sarsılmıştı. Hele sonraki yıllarda, 1982’de en sevdiği yeğeni Emine halanın oğlu Hilmi dayımızın (Ottekin) vefatı onu adeta yıkmıştı. Artık kataraktan dolayı gözleri de iyi görmüyordu, çok hareketli bir insan olan dedem evden çıkamaz olmuştu. Babamın 1986 yılında ölümünü söyleyemedik. Babam-

Ereğli Müftüsü Kazım Efendi

Reşit dedem, Naime nenem, Osman dayım

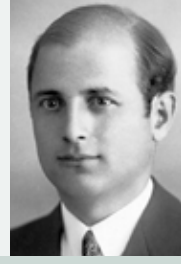
dan sonra dedem de 1987 Aralık başında Hakka yürüdü.

Keşke, vatanı için ömrünün en güzel 7 yılını ve sağ kolunu harp meydanında feda etmiş olan Reşit dedeme, Çolak Raşit değil de Gazi Reşit amca diyebilseylerdi.

EVLADI MEVLANA'DAN: M. CELELEDDİN (ALİ) İMER

Yayına Hazırlayan: Ahmet Çelik

Prof. Dr. Hamdi
Ragıp Atademir

M. Celaleddin Ali (soyadı kanunundan evvel kullandığı babasının adıdır) İmer 1301/1885'de Konya'da doğdu ve 3 Aralık 1955'de Hakk'ın rahmetine kavuşarak Konya'da Üçler Mezarlığı'ndaki Cennet

(1) Bu belge, Selçuk Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi öğretim üyelerinden Doç. Dr. Mustafa Arıkan Bey'in Arşivi'ndedir. Kendisine teşekkür ederiz.

Çukuru mevkiindeki sülalesinin yeni aile kabristanında toprağa verildi.

Babası Mesnevihan Salih Efendi oğlu ve Mevlana türbesinde bahçesinde medfun evladı Mevlâ'dan Âli Çelebi; annesi, kolağası (Binbaşı) Hacı Mustafa efendi kızı Huriye Hanım'dır.

TAHSİLİ

İbtidai, rüştiye ve idadî (7 yıllık orta öğretim) tahsilini birincilikle bitirmiş, devlet kendisine Selanik'teki Halkalı Yüksek Ziraat Okulu'na göndermek imkânı tanınışsa da, 6 yaşlarında yetim kaldığı ve dul annesinin tek erkek evlâdı olduğu ve Şahabettin ve Nafiz Uzluk'un dul anneleri kardeşi Sıdika Uzluk'a da annesiyle birlikte bakabilmek için bu teklifi kabul etmeyerek, Konya Hukuk Mektebi'ne girmiştir.

Bu arada Bağdat Demiryolu hattında bir müddet vazife görürken, yine evlâd-ı Mevlana'dan Hacı Pertev Efendi ile Sahibata Oğullarından Raziye Hanımefendi kızı rüştiye mezununu Elmas Hanım'la evlenmiş, ancak Balkan Harbi patlayınca, Çelebi ailesi askere alınmazken gönüllü olarak ihtiyat zabiti (yedek subay) olarak içindeki engin vatan ve millet sevgisiyle askerlik vazifesine

koştuğundan tahsiline ara vermek zorunda kalmıştır.

Askerî hazırlama eğitimi sonunda Trablus'a gidecek iken, Birinci Cihan harbi patlak verdiğinden, Şark cephesine istihkâm ihtiyat zabiti olarak Ali İhsan Sabis Paşa emrindeki orduya sevk edilmiş, dört yıl harbin sonuna kadar evine dönememiştir.

Mütarekeden sonra bu sefer yine askerî öğretmen olarak Konya Askerî İdadisi (şimdiki Maltepe Askerî Lisesi)'nde çalışmaya ve tarih, coğrafya dersleri vermeye başlamış, Konya vaka-yı isyanisinde Kuva-yı Milliye safılarında askerî talebesiyle mücadele vermiş, sonunda istihkâm zabiti olarak Delibaşı'nın Alibeyhüyüğü'nde bulunan cephanelerini bizzat getirmeye vazifeli kılınarak getirmiş, yararlıkları se-

bebiyle İstiklâl madalyası alanlar sırasında yer almıştır.

Sırasıyla daha sonra Konya Kız Orta Okulu, Koya Sanat

hilâfına emekli olmuştur.

SOSYAL YAŞANTISI

Meşrutiyeti takiben kurulan siyasi kuruluşlardan Hürriyet ve İtilaf Fırkasına meyil duymuş, hatta bu sebeple ilk oğlunun adını bu kuruluşun başındaki ve şahsî mektuplaşması bulunan Prens Sabahaddin Bey'in isminden almıştır. Fakat hayatında fiilen hiçbir siyasi harekete katılmamış ancak, İstiklâl Harbinden sonra Konya İhtiyat Zabitler Cemiyeti'ni kurmuş ve başkanlığını yapmıştır.

Mektebi, Konya Erkek Mualim Mektebi, Konya Erkek Lisesi'nde tarih-coğrafya muallimliği yapmış ve nihayet devlete 40 yıl ilim ve irfan hayatında hizmetle Mayıs 1950'de yaşı sebebiyle çalışma arzusu

1950 seçimlerinde DP Konya adaylarından Dr. Kamil Şakir Bey vefat edince, 1950-1952 arası DP milletvekili merhum Dr. Ziya Barlas kendisine adaylık için merhum dostu Eyüp Sabri Hayırlıoğlu hocaıyla birlikte ısrar etmişler-

se de, sıhhati ve yaşı ve aktif siyaset istememesi gibi sebeplerle, bu teklifi kabul etmemiş, bunun üzerine Murat Ali Ülgen aday ve milletvekili olmuştur.

Bu arada Konya Hademe-i Hayrat Derneği'nin kurucusu, başkanı ve ölümüne kader da fahri başkanlığı vazifelerini deruhte etmiştir.

Muallimliği sırasında on binlerce asker ve sivil talebe yetiştiren, birçoğuna tahsil boyunca veli ve kefil olan Celaleddin Ali İmer, onlar tarafından "Vatanperver Celal Hoca" diye anılır. Askerlikte generalliğe, mülki idarede ve killiğe kadar erişen talebeleri onun daima iftihar vesilesi "talebem" ve "hocam" sözleri ken-

disiyle yetiştirdikleri arasında devamlı hitap ve irtibat kaynağı olmuştur.

YAZI HAYATI

Gençliğinden ölümüne kadar mesleği ve sosyal mevzular etrafında Konya'da münteşir Hakem, Halk, Meşrik-i İrfan, Babalık, İbret, Ekekon Selçuk, Yeni Meram ve Yeni Konya gazeteleriyle Hak Yolu ve Konya (Konya Halkevi aylık neşir organıydı) mecmualarında binlerce tetkik yazısı ve makalesi neşredilmiş olup 1930 ile 1950 yıllarına kadar Son Posta Gazetesi'nin Konya muhabirliğini şahsî dostu Selim Ragıp Emeç Bey'in isteğiyle fahriyyen yapmıştır.

Meram'dan vefatından sonra anlaşılıp açılan sondaj kuyuları mevzuunda, bura yer altı sularının mevcudiyetini ve çıkarılması gereğini ilk yazılarıyla ileriye süren Konyalıdır.

Diğer taraftan Konya Halkevi'nde kapanıncaya kadar, Kültür Edebiyat, Kütüphane ve Sosyal Kollarda, bilfiil idareci, üyelik ve başkanlıklarda bulunmuş, ilk Mevlâna'yı Anma Törenlerini Konya Halkevi adına tertipleyenlerden olmuştur.

ESERLERİ

"Konya ve Havalisi"

8.10.1935 Konya

adıyla Konya'yı tanıtan ve "Konya Vakayısı İsyaniyesi" adını taşıyan basılmamış iki eser bırakmıştır. Sonuncusu belgelerle birlikte, Konya Halkevi Kültür Kolu'ndaki masasından çalındığı için basılmamıştır. Bu vakayı tarafsız olarak bilen bir şahsiyetli bu eserinin neşredilememiş olması büyük eksikliklerdir.

EVLATLARI

Altısı erkek, ikisi kız olmak üzere 8 evlât sahibi olmuştur.

1.Samim Sabahaddin İmer (d.1914-ö.1962): Yüksek Ziraat Makina Mühendisi, Devlet Üretim çiftlikleri makina müşaviri ve Ankara Ziraat Fakültesi Öğretim üyesi vefat etmiştir (Aile kabristanında medfundur).

2.Vedia Sinangil (d.1919- ö.1968) : Konya Kız Öğretmen Okulu mezunu. Akif Paşa ve D.D.Y. İlkokullarında öğretmenlik yapmıştır. Tüccar Derviş Sinangil'in 2. eşidir. (Aile kabristanında medfundur).

3.Dr. Mehmet

M.Celâleddin (Ali) İMER
(Evlâd-ı Nevîlâs'dan)

M.Celâleddin Ali (soyadı kını und u evvel kullandı) babasının adıdır) İMER, 1301(1885)de Konya'da doğdu ve 3 Aralık 1955 de Hak'kın rahmetine kavuşarak Konya'da Hüçler Mesarlığı'ndaki Cennet Çukuru mevkisindeki kabirinin yeni aile kabristanında toprağa verildi. Babası: Mesnevinin Salih e'fendi oğlu ve Nevîlâs Türben Bahçesi'nde medfun evlâd-ı Nevîlâ'dan Ali Çelebi; annesi: Kolan'ası (binbaşı) Hacı Mustafa efendi kızı Kurîye hanımdır.

MARSIİ: İptidai, rüçdiye ve idadi (7 yıllık orta 8'etren) tahsilini BİRİNDİYLE bitirmiş, Devlet kendisine belâlık'deki Halkalı Yüksek İrsaat Okulu'na göndermek için tanıdığı da, 6 yaşlarında yetim kaldığı ve dul annesinin tek erkek evlâdı olduğu ve Şahbedâd ve adim Celuk'un dul anneleri kardeşi Sadık'ın dul annesiyle birlikte bakabilmek için bu Eklifi kabul etmeyecek, Konya hukuk mektebi'ne girmiştir.

Bu arada Kağıt Deniryolu hattında bir müddet vasi'fe görürken, yine evlâd-ı Nevîlâ'dan Hacı Pertev efendi ile Sahipata Oğulları'ndan Pazîye hanım'ın kızı rüçdiye mesunu Elmas hanım ile evlenmiş; ancak Balkan Harbi patlayınca, Çelebi alied nakere alınırken görevli olarak İhtiyat Ezbiti (yedek subay) olarak içindeki için vatan ve millet sevgisiyle askerlik varifesine koşturduğu tahsiline ara vermek zorunda kalmıştır.

Askerî mesarılama eğitimini sonunda Trablus'a gidecek iken, 1. Cihan Harbi patlak vardiğinden, Şark cephesine istihkâm ihtiyatı sabiti olarak Ali İhsan SAR'IS Paşa evriindeki Ord'u'ğa sevk edilmiş, dört yıl harbin sonuna kadar evine dönmemiştir.

Mütareke'den sonra, bu sefer yine askerî 8'etren olarak Konya Askerî İdadisi (şimdiki Haltepe Askerî Lisesi)nde çalışmaya ve tarih-coğrafya dersleri vermeye başlamış, Konya Vakafı İyazıysı'nda Kurvayı Millîye saflarında askerî talebesiyle m'vadele vermiş, sonunda istihkâm sabiti olarak Delibaşı'nın Alibeyhüyükü'nde nakbe bulunan cephemelerini bisat getirmeye vasi'feli kılınarak getirmiştir; yararlıklarını sebebiyle İstiklâl Madalyası alanlar sırasında yer almıştır.

Sıraıyla daha sonra Konya Kis Orta Okulu, Konya San'at Mektebi, Konya Erkek Muallim Mektebi, Konya Erkek Lisesi'nde tarih-coğrafya muallimliği yapmış ve ulmîyet devlete 40 yıl ilim ve irfan hayatında hizmetle mayıs 1950 de yaşı sebebiyle çalışma arzusu hiilfına erekti olmuştur.

SÖZTAL YAŞA TİSİ: Megerutiyet'i takiben xxxxxxxx siyâsi kuruluşlardan EBRriyet ve İtilâf Partisi'ne neyil dayandı; hattâ bu sebeble ilk oğlunun adını bu kumuluğun başındaki ve şahsi mektuplaşması bulunan Prens Şahbedâd beyin isminden almıştır. Fakat hayatında asla hiçbir siyâsi harekete katılmamış; ancak, İstiklâl Harbi'n-

/..

Oğuz İmer (d.1921): Makina Kimya Endüstrisi Kurumu Sağlık Şubesi müdür muavini-dir.

4. Güzin Türkân Atademir (d.1923): Dil Tarih Coğrafya Fakültesi mezunu, Hacettepe Üniversitesi Fransızca bölümü başkanı ve Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Fransızca Kürsüsü direktörüdür.

5. Gültekin İmer (d.1925-ö.1927): Bir buçuk yaşında iken vefat etmiştir. Aile kabristanında medfundur.

6. Mustafa Kubilay İmer (d.1928): Hukukçu, Konya barosuna bağlı avukat, gazeteci ve 1969 yılından beri Konya milletvekili.

7. Ümit Aksungur İmer (d.1931-ö.1944): Ortaokul 2. Sınıfında okurken vefat etmiştir. Aile kabristanında medfundur. (Bak. Ekekon 5 Şubat 1944)

8. Ali Kutluk İmer (d.1937): Konya Erkek Sanat Enstitüsü mezunu Türkiye Elektrik Kurumu Konya Trafo Tablo Kontrol şefidir.